



PERSCOMMUNIQUÉ nr. 216/22

Luxemburg, 22 december 2022

Arrest van het Hof in zaak C-530/20 | EUROAPTIEKA

De Letse wetgeving die reclame voor geneesmiddelen op basis van prijzen, speciale aanbiedingen of gecombineerde verkoop van geneesmiddelen met andere producten verbiedt, is verenigbaar met het Unierecht

Dergelijke reclame stimuleert het irrationele gebruik van geneesmiddelen en moet door de lidstaten worden verboden

Richtlijn 2001/83¹ harmoniseert de bepalingen inzake reclame voor geneesmiddelen. Met het oog op de bescherming van de volksgezondheid stelt zij bepaalde voorwaarden en beperkingen aan deze reclame en legt zij ook een aantal verboden op.

SIA „EUROAPTIEKA” is een Letse vennootschap met beperkte aansprakelijkheid die in Letland farmaceutische activiteiten uitoefent. In 2016 verbood de Letse gezondheidsinspectie deze vennootschap om reclame voor een speciale aanbieding voor geneesmiddelen te verspreiden, dit op grond van een nationale bepaling die reclame voor geneesmiddelen op basis van prijzen, speciale aanbiedingen of gecombineerde verkoop van geneesmiddelen met andere producten verbiedt. In 2020 heeft „EUROAPTIEKA” bij het Letse grondwettelijk hof beroep tot nietigverklaring van deze nationale bepaling ingesteld, die volgens haar onrechtmatig was in het licht van richtlijn 2001/83.

Deze rechter vraagt het Hof hoe het begrip „reclame voor geneesmiddelen” in de zin van deze richtlijn moet worden uitgelegd en met name of dit begrip ook reclame voor ongespecificeerde geneesmiddelen omvat, dat wil zeggen reclame voor geneesmiddelen in het algemeen of voor een groep ongespecificeerde geneesmiddelen. De verwijzende rechter vraagt het Hof ook of het in de betrokken nationale bepaling vervatte verbod op prijsreclame en op reclame voor speciale aanbiedingen of voor de gecombineerde verkoop van geneesmiddelen met andere producten verenigbaar is met deze richtlijn.

In het arrest van vandaag stelt het Hof (Grote kamer) om te beginnen vast dat **het begrip „reclame voor geneesmiddelen” alle vormen van colportage, marktverkenning of stimulering omvat die bedoeld zijn ter bevordering van het voorschrijven, het afleveren, de verkoop of het verbruik van een specifiek geneesmiddel of van ongespecificeerde geneesmiddelen.**

Dit begrip wordt in richtlijn 2001/83 namelijk zeer ruim gedefinieerd als „elke vorm” van colportage, marktverkenning of stimulering, met inbegrip van met name reclame voor geneesmiddelen die gericht is op het publiek.

Indien reclame voor ongespecificeerde geneesmiddelen van de werkingssfeer van richtlijn 2001/83 zou worden uitgesloten, zouden voorts de voorwaarden en beperkingen die daarin aan reclame zijn gesteld wegens de risico's

¹ Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB 2001, L 311, blz. 67), zoals gewijzigd bij richtlijn 2004/27/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 (PB 2004, L 136, blz. 34).

die kunnen voortvloeien uit het overmatige en ondoordachte gebruik van geneesmiddelen, alsook de verboden die om dezelfde reden zijn opgelegd, hun nuttig effect grotendeels verliezen en zou het door deze richtlijn nagestreefde hoofddoel van bescherming van de volksgezondheid ernstig worden ondermijnd.

In deze zaak is het Hof van oordeel dat de **verspreiding van informatie die aanzet tot de aankoop van geneesmiddelen door de noodzaak van een dergelijke aankoop te rechtvaardigen op basis van de prijs, door een speciale aanbieding aan te kondigen of door te verwijzen naar een gecombineerde verkoop met andere geneesmiddelen of met andere producten**, zoals die wordt verboden door de voor de verwijzende rechter bestreden nationale bepaling, een verkoopbevorderend doel heeft. Volgens het Hof **valt deze verspreiding van informatie bijgevolg onder het begrip „reclame voor geneesmiddelen”**, ook wanneer deze informatie betrekking heeft op ongespecificeerde geneesmiddelen.

Wat vervolgens de verenigbaarheid van een dergelijke nationale bepaling met richtlijn 2001/83 betreft, merkt het Hof op dat reclame voor receptvrije en niet voor vergoeding in aanmerking komende geneesmiddelen, waarop deze nationale bepaling meer bepaald betrekking heeft, door deze richtlijn in beginsel is toegestaan. **De lidstaten zijn niettemin verplicht om ter voorkoming van risico's voor de volksgezondheid reclame te verbieden die het irrationele gebruik van dergelijke geneesmiddelen kan stimuleren.**

Het Hof wijst er in dit verband op dat **reclame voor receptvrije en niet voor vergoeding in aanmerking komende geneesmiddelen een bijzonder grote invloed kan hebben op de beoordeling en de keuze van de eindverbruikers**, zowel wat de kwaliteit van het geneesmiddel als wat de aan te kopen hoeveelheid betreft. Bovendien **kunnen** prijsreclame en reclame voor speciale aanbiedingen of voor de gecombineerde verkoop van geneesmiddelen met andere producten **eindverbruikers ertoe aanzetten deze geneesmiddelen te kopen en te gebruiken op basis van een economisch criterium, zonder een objectieve beoordeling te verrichten op basis van de therapeutische eigenschappen van deze geneesmiddelen en hun concrete medische behoeften**. Dergelijke reclame **stelt geneesmiddelen bovendien gelijk met andere consumptiegoederen**, waarvoor in het algemeen kortingen en prijsverlagingen gelden.

Volgens het Hof zetten **prijsreclame en reclame voor speciale aanbiedingen of voor de gecombineerde verkoop van geneesmiddelen met andere producten dus aan tot het irrationele en buitensporige gebruik van** receptvrije en niet voor vergoeding in aanmerking komende **geneesmiddelen**. Bijgevolg is de nationale bepaling die voor de verwijzende rechter aan de orde is en die de verspreiding van dergelijke reclame verbiedt, verenigbaar met richtlijn 2001/83.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst en de samenvatting](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

Volg ons!

